ADNAN DİNÇER'LE
FUTBOL ÖĞRENİYORUM

E-posta:adnan-dincer@hotmail.com

Futbolu eğlencelik sananların iflası

Biz iletişim alanına çok önce giren ama hazırlıksız yakalanan toplumsal travma yaşıyoruz. Çünkü kişinin iç isyanlarını, kültürsüz davranışlarını ayrıca egosunu kendinle başbaşa kaldığında farklı bir şekilde tepkisel olarak topluma yansıtan kuraldışılığımız arttı. Dizginlerin elinde olması gereken hukuk. Çağdaşlık, örf ve adetler kimseyi etkilemiyor sanki. Bizzat uygulamacılar işin bozguncuları. Özellikle varlıklı ve ekonomik güç olmak değişik bir sisteme ilişkilendirildiğinden nasıl ve nedenler pek önem taşır değil artık. Bunları hatırlatmak sorun oluyor, kızıyor adamlar!..
Endüstriyel futbolun da iyi anlaşılmamış olması bilimsel değil keyfi seçeneklere, iyi araştırılmamış başarılara özenmemiz sonucu kaypak zeminde uygulanınca çağdaş futbol gerçeğini unutur olduk. Kazan da nasıl kazanırsan kazan!.. Çok önemli bir çağdışı gerçek olarak futbolumuzu yozlaştırmakta… Her hafta yenilen takımın bahanesi kabadayı ve argo ifadelerle ekranda bizlere haklılık olarak dayatılıyor. Şimdi bu süreçte doğruların sesi kısık tutuluyor. Galatasaray tam da biterken (!) ki bunu geçen yılki tribün olayları ve aldıkları cezayla somutlaştırdıklarında çaresiz "*futbol doğrusuna*" başvurdu. Umutsuzluktan umut aradı!.. Oysa her şey doğruydu. Hemen teknik adam olarak futbol arenasına ittiğimiz çok sayıda forması kurumamış gençlerimiz çıraklık yaşamadan işin başına getirildi. Toplumsal değişim ve sosyal istemlerin oturmaması ortamında sorunu işadamı - yönetici bütünleşmesi, ikili ilişkiler ve kolay ihanet pazarının ehliyetsiz ayakçıları futbolumuzu yetersiz elemanlarla karmakarışık etti. Ama Sarı - Kırmızılılılar ağır tepkilere karşın **Kalli** gerçeğini hatırlayarak kaybolan futbol değerini inşa etme kararını verdi.

KARL HEINZ FELDKAMP

KALLİ'NİN ZAFERİ

Hatırlayalım söylenenleri şimdi... Ne gelişi ne duruşu ve ne de transferleri önemsenmedi Kalli'nin!.. Beyaz saçları ve kırışan yüzünün fiziksel görüntüsünü futbol bilgi ve birikimini 2 maç izlemek, bir kitap okumak ya da 2 topa vurmakla karıştıran bazıları tarihsel değişim ve futbol gerçeğinden çok rahatsız... Ama Feldkamp'ın başarısı daha alınacak çok derslerin habercisi. Kalbinden beynine ve yaşlılığından yardımcısı **Ahmet Akcan**'a uzanan çirkin aşağılanmaların ucunda futbol gerçeği ve kupalar var. Bunu sağlayan da saha içi ve dışı geçektir. Yani uzun zamandan beri kenara itilen futbolcuya dayalı sistemi teknik direktör otoritesine dönüştüren çağdaş yönetim gerçeği... Bu gerçekte 11 kişiyi dizmek önem taşımaz.

TAVİZ VERMEDİ

Feldkamp öncelikle işini çok iyi bilen ve taviz vermeyen bir futbol adamı.Oynatacağı oyunun temel eğitim ve ona uygun çalışmalarını futbolcularına dayatırken sevgisini de ihmal etmiyor. Bir farkla başarının kurallarını oluşturan disiplinden asla ödün vermiyor. Son karşılaşma bir kez daha gösterdi ki koyduğu disipline uymayanlara ayrımcılık yapmadan adil bir uygulama içinde. Maçın sonucuna oyun disipliniyle ulaşacağından emin olan Feldkamp, **Lincoln**'le kaptan **Hakan Şükür**'ü kadro dışı bırakırken uzun zamandan beri eksiklerini gidermesi için taviz vermediği genç **Arda**'ya forma vererek neler kattığını herkese ilan etti. Bu gençler öylesine inatçı bir baskı ve kazanma mücadelesi verdiler ki Beşiktaş'ı tüm oyun süresince sadece bir kez ceza alanına soktular. Bu bir taktik ve takımdaşlık başarısıdır. Arda'nın takımının sahadaki lider yıldızı olma başarısı Kalli'ye aittir. Bunu hepimiz gördük. Topa sert, kararlı, alan daraltan bir baskı anlayışıyla koşan Galatasaray, sezon başından beri seyircisiz kazandığı puanlarla haklı bir başarı ve liderlik kazanmıştır. Bu kadroda kimse as değildir: Tek gerçek Kalli ve yasalarıdır. Bunun ismini ne koyarsanız koyun futbol önemli bir disiplin, taktik ve birlik beraberlik gerçeğinde saklıdır. Bunu gerçek liderler sağlar. Yani bağıran, argo konuşan, korkutan ve kompleksli yapılarla başarı gelmez. Bu yanımızı veya aşırı futbolculara hoşgörünmekle sürdürülen uyanık teknik adam tipleri kalıcı olamaz. Genç yaşta bu vasıflarını ortaya koyma gücü olmayacak yeteneklerin transfer çılgınlığı içinde endüstriyel futbol mirasyedisi olarak futbolda başarılı olacağına dair bir devamlılık olamaz. Galatasaray Süper Lig'de lider olurken işini iyi yapan gençlerin fiyatlarını da unutmayın. Beşiktaş karşısında Lincoln, Hakan Şükür, **Hasan Şaş**, **Ayhan** gibi aslar yoktu ama Feldkamp'ın yaşı, disiplin gerçeği çoktandır unutulan futbol dersimize dönmemize neden olabilecek hatırlatması vardı. Akıl yaşta değil baştadır. Herkes kendi işine bakarsa daha başarılı olur. Ucuz dahiler ülkesinde hatırlatacağımız şu andaki futbol gerçeği budur. Bizden bir kez daha söylemesi!..

NEYMİŞ

ABDÜLKADİR YÜCELMAN

Ufuklara Yelken Açmak

Geçen hafta bu köşede iş dünyamızın yelken sporuna sarılmasının nedenlerini anlatırken bu sporun insan yeteneklerini zorladığını, birlikte yarışmanın ekip olma yolunu açtığını yazdım. İş dünyasından da anne ve babalardan da telefon ve e-posta geldi Çoğu şu soruyu soruyordu... "*İş dünyamızın patronları, yelken sporunun böylesine bir işlevi olduğunu bilmiyor muydu?*" Elbette bilenler vardır. İş dünyamızın patronları genellikle kendi teknelerinde yelken açtıkları ya da yatlarında dışarıdan personel çalıştırdıkları için farkına varmamış olabilir ama bu sporun bilimsel yanını da inceleyen akademisyenler eğer bugün iş dünyasının dikkatini çekmişse bu onların başarısı demektir. Ayrıca benim iş dünyasıyla yelken sporunu bağdaştırmamın bir nedeni gençlerin dikkatini daha küçük yaşta yelken sporuna çekmek ve ailelerini de yelken sporuna teşvik etmek, fuboldaki iğrençlikleri gördükçe soğuyan bir gazeteci olarak amatör sporu desteklemek görevlerim arasında olamaz mı? Yelken sporunun profesyonellerini aramakla işe başladım. İstanbul Sailing Academy profesyonel ekibini buldum. Yelken Akademisi'nin kızlı erkekli 11 eğitimcisi var. Hepsi de akademisyen. Programları hakında biraz bilgi aldım. Şirketler için hem bireysel hem de kurumsal programlar yapıyorlarmış. "*Herkese açık mı? Ya hayatlarında hiç yelkene binmemişlerse?*" diyorum. 'Bineceklermiş, zaten tekneye binmezlerse bir şey öğrenemezlermiş. Öyle ya kıyıdan yelken öğrenilse kasap dükkânlarının önünde bekleşen kediler de kasaplığı öğrenirdi. Demek ilk yapılacak iş biraz cesaret toplayıp tekneye adımını atmak... Durun hemen sazan gibi atlamayın; tekneye girmenin bile adabı varmış. Ama bir sürü kural, en başta da yüzmeyi bilmek. Zaten yüzme bilmeyeni tekneye bile almıyorlarmış. Kurallar çok, herhangi birini es geçmek yok, teker terker yazmaya kalksam yerim yetmez. Eğitmenler daha teknenin ne, yelkenin ne olduğunu anlatmadan paldır küldür tekneye neden alındığınızı anlatıyor. Çünkü tekne denilen şey teknede öğreniliyor. Tekne, yelken hatta genelde denizciliğin terminolojisi de farklı. Bildiğimiz isimler denize girince sudan çıkmış balık gibi oluyor. Bireysel pazarlama direktörü **Sevil Gültekin** anlattıkça not

alıyorum. Dümenin bile 2 ismi var. Dönmeli dümen, kollu dümen, kollusunun ismi yeke. İskele teknenin sol yanı, sancak da sağ. Tekneler hep soldan yanaştıkları pardon bodosladıkları için iskele demişler. Halatın adı iskota, kancanınki karabina ve daha niceleri... Bunları öğrenmezseniz iskeleden iskotayı çözmeyin. Sevil hanım Marmara Üniversitesi işletmede master yapmış. İş dünyasıyla yelkenin ilişkisini anlatırken diyor ki... "*Denizde olağanüstü durumlar olabilir, ani fırtına çıkabilir. O anda karar vermek ve ne yapılmasını bilmek çok önemlidir. Yelkenciler için en tehlikeli an ani fırtınaların çıkması veya rüzgârın durmasıdır. Rüzgâr yoksa yelken kayık gibi olur, denizin ortasında kalıverir. Ayrıca fırtınayı nasıl geçireceksiniz, alabora olursanız ne yapacaksınız, rüzgârsızlığı nasıl çözeceksiniz, tüm bunlara karşı nasıl davranacaksınız? Deniz oyuncak değil, yelken tehlikeli bir spor ama bilinmesi gereken şeyler de var. Biz eğitimler sırasında iş dünyasının korkulu rüyası yapay krizler de oluştururuz ve bu kriz anında paniklemeden karar verilmesini öğretiyoruz.*" Gerçekten de ilginç yöntem. Bu yelken denilen keyifli olduğu kadar da tehlikeli sporu öğrenmek için ne kadar ay çalışma istermiş biliyor musunuz? 12 saat yeterliymiş. Öyle diyor Sevil hoca. Şaşılacak şey... Herkes yapabilir mi acaba? Benim o an ne düşündüğümü keşfetti sanki Gültekin hoca. Meğer herkes yelken sporu yapabilirmiş, eğitim alanlar arasında İstanbul'dan Marmaris'e kendi teknesiyle gidenler de varmış. Cesaret alıp "*Öğrenciler arasında Akdeniz'e de açılan var mı?*" dedi gülerek.... Yanıtı şaşırtıcıydı. 12 saatlik eğitime 18 saatlik üst düzey eğitim daha eklenirse yani 30 saatlik tam eğitimle Atlantik'i bile aşarmışız. Öyle ya 12 metrelik tekneyle dünyayı gezenlerden çok büyük bir farkımız var mı? Neyimiz eksik!.. Yıllarca sporun içinde kulüplerle, sporcularla, yöneticilerle oldum. 3 tarafı denizle çevrili ülkemin insanları ne yelkenle Marmaris'e gitmeyi ne de tekneyle Atlantik'i aşmayı düşünür. Ama böyle devam ederse kimileri Türkiye'den Malezya'ya yelken açacak. Hadi bakalım rüzgârınız olmazsa üfleyeniniz çok olsun.. Bu konuya gelecek hafta da devam etmek ve iş dünyasının yelkencileriyle sizleri tanıştırmak istiyorum.

E-posta:ayucelman@cumhuriyet.com.tr